

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky **I.**, bytom V., zastúpenej JUDr. Š., advokátom so sídlom v N., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu** so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. januára 2009, č.k. 23Sd/109/2008-34, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 28. januára 2009, č.k. 23Sd/109/2008-34, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“/ potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 21.12.2007, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších

predpisov /ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“/, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľky určená v rozsahu 35 %.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala navrhovateľka odvolanie. Ako dôvod odvolania uviedla, že krajský súd nevykonal dokazovanie v ňou navrhovanom rozsahu, a to najmä s poukazom na návrh vykonania dokazovania znaleckým posudkom, ktorý by objektívne posúdil jej zdravotný stav. Zdôraznila, že krajský súd sa pridrižoval výlučne záverov posudkovej komisie odporkyne, pričom sa však nevysporiadal s tvrdeniami navrhovateľky o jej subjektívnych ťažkostiach. Keďže krajský súd mal ako dôkaz písomné správy, a to vyjadrenie odborných lekárov vykonávajúcich chirurgické zákroky – ktoré preukazovali zdravotný stav navrhovateľky v tom smere, že jej stav je progredujúci, a teda nie je ustálený ani po operačných zákrokoch – tento stav mal riešiť znaleckým dokazovaním, a to aj za účasti znalca z odboru ortopedie. Zdôraznila, že má trvalé zdravotné problémy, pričom neustále dochádza k zhoršeniu zdravotného stavu a nie je schopná vykonávať akékoľvek zamestnanie. Navrhovateľka považovala za nespravodlivé, že jej nebol priznaný invalidný dôchodok, pretože z lekárskej správy z ambulancie traumatologicko-ortopedického oddelenia Ústrednej vojenskej nemocnice SNP Ružomberok z 22.11.2007 vyplýva, že jej zdravotný stav má progresívny vývoj s obmedzením hybnosti s doporučením nepreťažovať a vylúčiť nadmerné fyzické zaťaženie, čo je v rozpore s posudkom, keďže sa jedná o stav progresívny a nie neprogredujúci. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel, alternatívne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu s tým, že odporkyňu zaviazal zaplatiť trovy konania prvého stupňa, ako aj trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľkou za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľky a za jej osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací /§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p./, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. podmienený /okrem iného/ invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou /§ 71 ods.1 zákona/, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 /§ 71 ods. 5 zákona/.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú /§ 71 ods. 6, 7 zákona/.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, aj podľa názoru odvolacieho súdu postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že s obsahom posudkov sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí náležite a podrobne zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Posudky po vyšetrení navrhovateľky, ako aj na základe jej zdravotnej dokumentácie sú jednoznačné so zhodným konštatovaním, že navrhovateľka nie je invalidná. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú úplné a presvedčivé. Navrhovateľka teda nespĺňa medicínsku (zdravotnú) podmienku pre priznanie požadovaného dôchodku.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že krajský súd posudzovanej veci venoval náležitú pozornosť, pričom za účelom zadováženia objektívnych podkladov pre rozhodnutie opakovane reagoval na navrhovateľkou predložené aktualizované lekárske nálezy s tým, že požiadal posudkového lekára o vypracovanie doplnujúcich posudkov. Závery týchto posudkov však boli totožné so závermi predchádzajúcich, v zmysle ktorých navrhovateľka nespĺňala kritériá pre priznanie invalidity.

Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľka nepredložila také relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal /§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p./.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková